

ΩΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτήσια..... Φράγκα 12
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτήσια .. " " 15
Ἐν Τουρκίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ λόγ. Τ. 1
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ.....φρ. 26

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἑκάστον στίχον ἡπαξ λεπτὰ 40
" " " δις 25
" " " τρίς καὶ τετράκις " 20
" " " πεντάκις καὶ ἑξαεξῆς " 15

Γραφεῖον τῆς Ὁδοῦ Εὐριπίδου ἀριθ. 51

Ἐκαστον φύλλον τῆς Ὁδοῦ τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

Σκέψεις τινές ἐπὶ τοῦ φυλλαδίου

Αἰετούναι

Ὅτε πρὶν ἢ μετουρνήσῃ ὁ ἀστὴρ τοῦ Ναπολέοντος Γ' οὗτος ἐκαλεῖτο εἰσέτι τυχοδιώκτης, καίτοι πρόεδρος ἤδη τῆς μεγάλης δημοκρατίας, ἡ ῥωσικὴ αὐτὴ ἔλαβε τὴν περιέργειαν νὰ γνωρίσῃ ἐκ φωτογραφίας τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ μέλλοντος αὐτῆς ἀντιπάλου, οὐχὶ ὅμως τὴν ἐπίσημον ἐκείνην, ἣν ἀναλαμβάνει πᾶς πολιτικὸς ἀνὴρ ἰσχυρὸς ἀπέναντι τοῦ φωτογραφικοῦ φακοῦ, ἀλλὰ τὴν συνήθη καὶ γυνὴν παντὸς ψιμυθίου, ἣν ἔχει πᾶς ἄνθρωπος, ἔστω καὶ ἐπίσημος, ὅσκις νομίζεται μόνος μετὰ τῶν τεσσάρων τοίχων τοῦ κοιτῶνός του· ἡ ἀνακτορικὴ αὕτη ἐπιθυμία ἀνεκοινώθη εἰς τὸν ἐν Παρίσιος πρεσβευτὴν, ὅστις καταφυγὼν εἰς τὰ καλούμενα ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνάντιεφ ὑπέρτατα μέρη, ἤτοι τὰ χρήματα καὶ τὰς γυναῖκας, κτώμενος ν' ἀνοιχθῇ ἐν τῷ τοίχῳ τῆς ναπολεοντείου παστῆδος ὁπῇ, διὰ τῆς ὁποίας ἐπιτήδειος φωτογράφος ἐπέτυχε νὰ εἰκονίσῃ τὸν κύριον πρόεδρον καταβαίνοντα τῆς κλίνης, τὴν κεφαλὴν δεδεμένην διὰ μανδύλιον καὶ τοὺς πόδας γυμνοὺς ἐντὸς συρτῶν ἐμβάδων. Ἡ ἐμπειροτικὴ αὕτη εἰκὼν, σταλεῖσα ἐν Πετρούπολει, διήγειρεν ἄσβεστον γέλωτα παρὰ τῇ αὐτοκρατορικῇ οἰκογενείᾳ καὶ ὀλοκλήρῳ τῇ αὐτῇ. Τοιοῦτόν τι, νομίζομεν, κατώρθωσε καὶ σήμερον ὁ διὰ τῆς ὑπεξαίρεσεως καὶ δημοσιεύσεως τῆς μυστικῆς τῶν Ῥώσων ὑπουργῶν, πρεσβέων, προξένων καὶ πρακτόρων ἀνταποκρίσεως, ὑποβαλὼν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κοινοῦ τὴν φωτογραφίαν τῆς ῥωσικῆς πολιτικῆς, γυνῆς τοῦ ψιμυθίου τῆς φιλάνθρωπίας καὶ φιλορθοδοξίας. Ἄν ὁ Βοναπάρτης ἐν πρωϊνῇ περιβολῇ ἦτον ἄσχημος, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι καὶ ἡ πολιτικὴ αὕτη οὕτω ἀκαλλώπιστος ἀποκαλυφθεῖσα, δὲν εἶναι ὥραία. Πισίγνωστον μὲν εἶναι ὅτι πάσης ἐν τῷ κόσμῳ πολιτικῆς καὶ πάσης ἐν γένει ἀνθρωπίνης ἐνεργείας τὸ πρόσωπον εἶναι πολὺ ὑποδεέστερον τοῦ σκιαζόντος αὐτὸ προσωπείου, ἐν τούτοις ὅμως, μὴ ἀνέχοντες εἰς τὴν σχολὴν τῶν ἀπισιοδῶν, προτιμῶμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ ἐκ τῶν παρατεθέντων ἐγγράφων ἀποκαλυπτομένη ὑπερβολὴ τῆς διαφοράς εἶναι φαινόμενον οὐχὶ ἐκ τῶν συνήθων. Ὅπως δὴ ποτε, ἀφίνοντες τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας ν' ἀποφασίσωσι περὶ τούτου, καθ' ἣν ἔχει ἕκαστος γνώμην περὶ τοῦ ἀναγκαίου

καὶ θεμιτοῦ ἐν τῇ πολιτικῇ μέτρου ἀνηθικότητος, σκοπιμώτερον νομίζομεν νὰ περιορισθῶμεν ἐξετάζοντες τὰ ἐκ τῆς μυστικῆς ταύτης ἀλληλογραφίας προκύπτοντα ἄμεσα πρακτικὰ διδάγματα.

Μέχρι τοῦδε ἐπιστεύετο παρὰ πᾶσι, τοῖς ἀμυήτοις τοῦλάχιστον, ὅτι δύο ρεύματα συνυπῆρχον καὶ πολλάκις ἀντεπάλαιον ἐν Ῥωσίᾳ, τὸ ἐπίσημον ἢ κυβερνητικὸν καὶ τὸ τοῦ Πανσλαβισμοῦ. Ἐκ τούτων τὸ μὲν, διευθυνόμενον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐφάνετο ἀναγκάσαν ἐπὶ τῆς σημαίας του τὸν ἔρωτα τῆς εἰρήνης, τὴν μετριοπάθειαν ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ πρὸ πάντων τὴν παραίτησιν ἀπὸ τῆς διαθήκης τοῦ Μεγάλου Πέτρου, τῆς μύθου ὑπ' αὐτοῦ ἀποκαλουμένης, τὸ δὲ ἄλλο, τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν ἐξηγμένων πατριωτῶν καὶ τῶν μυστικῶν ἑταιριῶν, ἐπρέσβευεν ἀκριβῶς τὰ ἐναντία, κηρύττον ἀναφανδὸν φυλετικὴν σταυροφορίαν πρὸς κατάκτησιν τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ ἰδέα περὶ τῆς ὑπάρξεως τοιούτου διχασμοῦ ἦτο τοσοῦτον στερεῶς ἐρριζωμένη ἐν Εὐρώπῃ, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθρικοὶ διακείμενοι πρὸς τὴν Ῥωσίαν ἐσυμπάθουν τῷ Αὐτοκράτορι, ταλανίζοντες πολλάκις τὸν μετριοπαθεῖ καὶ εἰρηνικὸν τοῦτον ἡγεμόνα, ἠναγκασμένον νὰ παλαίῃ καὶ ἐνίοτε νὰ ὑποκύπῃ βαρυθυμῶν εἰς τὰς παραδόλους μερίδας τινος τῶν ὑπηκόων του ὁρμάς. Οἱ περὶ τὸ διεθνὲς δίκαιον σολοικισμοὶ καὶ αἱ κατὰ τῆς γείτονος χώρας ἐπιθέσεις παρίσταντο ὑπὸ τοῦ ἀνακτοβουλίου Πετρούπολεως ὡς προξενισμὸς ὁμοῦς τινος ἐν Ῥωσίᾳ, τῆς ὁποίας ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβερνήσις ἐνόμιζε φρόνημα ν' ἀνέχεται τὰς μωρίας, ὡς ἀντιπερισπασμὸν πρὸς ἀποφυγὴν ἐκρήξεως δεινότερης τοῦ φιλοπολέμου αὐτῆς ὁρμασμοῦ. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Αὐτοκράτωρ ἔλεγε τῷ πρεσβεῖ τῆς Ἀγγλίας «Ἀναγκάζομαι ν' ἀφίνω τινὰς τῶν θερμοκεφάλων ἀξιωματικῶν μου νὰ μεταβαίνωσιν εἰς Σεβαστὶαν, ἵνα μὴ ἀναγκασθῶ ὑπ' αὐτῶν νὰ ὑπερβῶ τὸν Προῦθον. Δίδω ὑμῖν τὸν λόγον μου, ὅτι οὐδὲν ἐπιδιώκει ἡ Ῥωσία πανσλαβιστικὸν σχέδιον ἐν Ἀνατολῇ· ὁ δὲ ἰδικός μου λόγος ἔχει βαρύτερά τινα, διότι εἶμαι ἀπόλυτος καὶ οὐχὶ συνταγματικὸς ἡγετὼν, τοῦ ὁποίου αἱ ἀποφάσεις ἐξαρτῶνται ἐκ μιᾶς βουλεύτικῆς ψήφου.» Πάντες δὲ ἐνθυμούμεθα καὶ μετὰ πάσης περιφρονητικῆς ὑπεροφίας ἀπηνεῖστο ἡ ἐν Πετρούπολει κυβερνήσις πᾶσαν ἀλληλεγγύην πρὸς τοὺς παρόντας τὴν Ἀνατολὴν τυχοδιώκτας. Ἀλλ' ἐν τούτοις, ἀν γνήσια εἶναι τὰ ὑπ' ὅψιν ἡμῶν ἐγγράφα, αἱ ὁμηγύρεις τῶν ἐξηγμένων πανσλαβιστῶν συνεδριάξον ὑπὸ τὴν προεδρείαν

μελῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας (βλ. ἀρ. 24, 36, 37 καὶ 39)· αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν ἐκoinοποιούντο ὑπὸ τῶν ἐν Πετροπόλει ὑπουργῶν πρὸς τοὺς ἐν Βιέννῃ καὶ Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτάς (βλ. ἀρ. 6), οἵτινες τὰς μετέδιδον πρὸς ἐκτέλεσιν εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως διοριζομένους προξένους. Ἄλλοτε πάλιν, μὴ τηρουμένης τῆς ἱεραρχικῆς τάξεως, αὐτοὶ οἱ πρέσβεις καὶ οἱ προξένοι ἀνταποκρίνονται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὰς μυστικὰς ἐταιρίας καὶ τότε αἱ ἐπιστολαὶ αὐτῶν ἀρχονται στερεοτύπως διὰ τῶν λέξεων «*Συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας πρὸς τὰς ἐταιρίας ἐλάβον, ἔσπευσαν κλπ.*» (βλ. ἀρ. 11 μέχρι 37). Αἱ δὲ ὁδηγίαι αὗται περιστρέφονται ἀμεταβλήτως περὶ διανομὰς χρημάτων εἰς ἐργολάβους στάσεων, (βλ. ἀρ. 11, 13, 35 κλπ.), διαφθορὰν ἰερωμένων πρὸς ὑποκίνησιν ἐκκλησιαστικῶν σκανδάλων (βλ. ἀρ. 6, 7, 28), λαθραίας εἰσαγωγῆς πολεμοφοδίων ἢ ἀποκρύψεως ὅπλων ἐντὸς γνωστῶν σπηλαίων, ἵνα χρησιμεύσωσιν ἐν ὥρᾳ εὐθέτῃ (βλ. ἀρ. 24, 34, 45 κτλ.). Πρέπει προσέτι νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι οἱ τὴν Ἀνατολὴν περιτρέχοντες πράκτορες τῶν μυστικῶν ἐταιριῶν καταλύουσιν ἢ κρύπτονται ἐν τοῖς προξενείοις, ἐκεῖθεν λαμβάνοντες τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἀποστολῆς ἐφόδια (βλ. ἀρ. 11 μέχρι 37), ἀν δὲ τύχῃ τις τούτων εἰς τὴν τέχνην τοῦ συνωμοτοῦ νὰ συνδυάσῃ καὶ τὴν τοῦ ληστοῦ ἐπιτιθέμενος κατὰ ταχυδρομικῆς ἀμάρξης, σώζεται τότε ὑπὸ τοῦ πρέσβεως καυχωμένου εἰς Πετρούπολιν ὅτι κατάρθωσε νὰ ἐξαφανίσῃ πᾶσαν ἀπόδειξιν (βλ. ἀρ. 10). Ἐκφραστικώτατον προσέτι εἶναι τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον τὰ ὕψιστα πρόσωπα τῆς ῥωσικῆς κοινωνίας καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς τοιοῦτους πράκτορας, κατὰ σκοπούς, ὠνητοὺς δημοσιογράφους, συνωμοτὰς ἱερεῖς καὶ ἄλλους σκαπανεῖς τοῦ Σλαβισμού, οὓς ἀποκαλοῦσιν αἱ ἡμέτεροι φίλοι «*οἱ ἡμέτεροι φίλοι*» καὶ τὰς διὰ τούτων ἐπιδικωμένους ἀναστατώσεις «*ἡμέτερον ἀγῶνα*». Καθ' ἣν δὲ ἐποχὴν ἐπανηγύριζεν ἡ Εὐρώπη ὡς αἷσιον εἰρήνης οἰωνὸν τὴν ἐν Βερολίῳ συνέντευξιν καὶ ἔνωσιν τῶν τριῶν Αὐτοκρατορῶν, ἡ ἐν Πετροπόλει κεντρικὴ ἐταιρία ἐπέταττε κρυπτογραφικῶς εἰς τοὺς ῥηθέντας φίλους νὰ γνωστοποιήσωσι δι' ἐγκυκλίου τοῖς μεμνημένοις κατὰ ἡμετέραν τῆς Α. Αὐτοκρ. Ὑψηλότητος, ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις οὐδ' ὅλως ἐσκεπτετο νὰ ἐνωθῇ μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας, ἀλλ' ἡ τοιμὰ ζετο εἰς πᾶσαν θυσίαν ἵνα ἀσφαλίσῃ τοῖς ὁμοφύλοις «*ἀδελφοῖς μέλλον ἀντάξιον τῆς φυλῆς, εἰς ἣν ἔχομεν πάντες τὴν τιμὴν ν' ἀνήκωμεν.*» Ἐκ τούτων ἀναγκάζεταί τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ μέχρι χθὲς ἐπικρατοῦσα ἐν Εὐρώπῃ ἰδέα περὶ ἀνταγωνισμοῦ δύο κομμάτων ἐν Ῥωσίᾳ, τοῦ ἐν τοῖς πράγμασι μετριοπαθοῦς καὶ τοῦ πανσλαβιστικοῦ, ἦτο ἀπλὴ δημώδης πρόληψις, γεννηθεῖσα ἐκ μύθου ὃν διηγέτο καθ' ἐκάστην ἡ ἐν Πετροπόλει κυβέρνησις εἰς τὴν Εὐρώπην, ἵνα τὴν ἀποκοιμίσῃ. Μῦθος ἐπίσης ἀποδεικνύεται ἡ ἐν Ῥωσίᾳ ὑπαρξίς μυστικῶν ἐταιριῶν, διότι δύσκολον φαίνεται ἡμῖν ν' ἀποδοθῇ τοιοῦτον ὄνομα εἰς συλλόγους ἔχοντας βασιλόπαιδας προέδρους καὶ ταπεινοὺς ὑπηρέτας ὑπουργοὺς, πρέσβεις καὶ προξένους, ἐκτὸς ἂν ὑπονοηθῇ ὅτι ἡ μυστικότης ἀποβλέπει μόνον τὴν Εὐρώπην. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων διδασκόμεθα ὅτι ὁ πολυθρύλῃτος Πανσλαβισμὸς οὔτε κόμμα εἶναι, οὔτε αἵρεσις οὐδὲ σχολή, ἀλλ' ἀπέραντος αὐτοκρατορία ἔχουσα ὁδοήκοντα ἐκατομμύρια κατὰ τῶν ἐν ἐκατομμύριον στρατιωτῶν.

Μεγίστην ἀληθῶς αἰσθησιν προξενεῖ εἰς τὸν ἀναγνώστην τῶν ἐγγράφων τούτων ἡ ἐν πάσῃ αὐτῶν σελίδι ἀ-

ποκαλυπτομένη ἀθέτησις τοῦ νόμου τῆς φύσεως, καθ' ὃν τὰ ὄντα ἐπιοικίσθησαν ὑπ' αὐτῆς δι' ὑπουλότητος καὶ κρυφιοῦ κατ' ἀντίστροφον ἀναλογίαν πρὸς τὸν ὄγκον καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν. Οὔτε οἱ λέοντες, οὔτε αἱ ἀρκτοὶ οὐδ' οἱ Ἡρακλεῖς φημίζονται ἐπὶ πανουργίᾳ, ἀλλ' ἐν τοῖς βλέπομεν τοὺς διευθύνοντας τὰς τύχας καὶ τοὺς στρατοὺς τοῦ μεγίστου τῆς γῆς κράτους οὐδέποτε τολμῶντας νὰ ὁμολογήσωσιν ἀναφανδὸν τί θέλουσι καὶ καταφεύγοντας εἰς τὰ ὅπλα τῶν ἀδυνάτων. Ἡ Ῥωσία παρίσταται ἡμῖν ἐν τῇ μυστικῇ ταύτῃ ἀνταποκρίσει ὡς ἔνοπλος γίγας, ὅστις ἀντὶ ν' ἀνασπάσῃ τὸ πελώριον ξίφος προτιμᾷ νὰ πάλῃ μικροσκοπικὸν ἐγχειρίδιον συνωμοτοῦ, κρύπτων ὅπλα ἐν σπηλαίοις, κρυπτόμενος ὁ ἴδιος ὀπισθεν τῆς ἐσθῆτος γυναικὸς ἢ τὸ ῥάσον καλογήρου, διαψεύδων διὰ κρυπτογραφικῶν ἐγκυκλίων τὰς ἐπισήμους αὐτοῦ ἐπαγγελίας καὶ ἐνομιζῶν φρόνιμον νὰ κακολογήῃ ἐν Ἡπείρῳ τοὺς φίλους τοῦ Βουλγάρου, ἵνα μὴ προσκρούσῃ εἰς τὰ φιλελληνικὰ αἰσθήματα τῶν Ἀλβανῶν (ἀριθ. 25). Τῶν δὲ μέσων τούτων τοιαύτη γίνεται κατὰ κράτος χρῆσις, ὥστε εἰς τῶν ἐν Πετροπόλει ὑπουργῶν αἰσθάνεται ἐρύθημα βάφον τὴν παρειάν του καὶ ἀποκαλεῖ ταῦτα «*ῥάδιουργίας ἀναξίας μεγάλου ἔθνους*». (βλ. ἀρ. 6). Ἀλλὰ τὸ ἐρύθημα ὑπῆρξε δυστυχῶς παροδικόν, καὶ ἡ διπλωματία τοῦ μεγάλου ἔθνους ἐξακολούθησεν ἐκτείνουσα ὡς ἀκμάτους ἀράχνην τὸν συνωμοτικὸν αὐτῆς ἱστὸν ἀπὸ τῶν ὀχθῶν τοῦ Νείλου μέχρι τῶν παραλίων τοῦ Ἀδρια καὶ συγχρόνως βαυκαλίζουσα τὴν Εὐρώπην διὰ τοῦ μονοτόνου ἄσματος, τοῦ ἔχοντος στερεότυπον ἐμφάνειον τὰς λέξεις κοινῇ συμπραξίς, ἀμιλοκέρδεια, φιλανθρωπία, βελτίωσις τῆς τύχης τῶν χριστιανῶν. Αἱ τοιαῦται ὁμῶς ἐπαγγελίαι δὲν χρήζουσιν, νομίζομεν, οὔτε μυστικῶν προκτόρων, οὔτε σπηλαίων, οὐδ' ἐξωνήσεως συνειδήσεως, ὡς αἱ μάλιστα ἀποτείνονται δι' εἰλικρινῶν χειλέων ὑπὸ μεγάλου κράτους πρὸς ἔθνη πεπολιτισμένα καὶ ἱκανὰ μάλιστα νὰ ὠθήσωσι τὴν φιλελευθωπία, ὡς ἐσχάτως οἱ Ἀγγλοι, μέχρι λήθης τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Τὸ μέγεθος τῆς ὑποκρίσεως ἀποδεικνύει τὴν ἐκτασιν τῆς ὑπὸ τὰς εὐήχους ταύτας λέξεις κρυπτομένης φιλοδοξίας, τοσαύτης οὔσης, ὥστε πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὀνείρων αὐτῆς δὲν ἀρκεῖ ὁ ῥωσικὸς στρατός, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ ἡ τύφλωσις τῆς Εὐρώπης, νομιζούσης ὅτι βοηθεῖ ἢ ἀπλῶς ἀνέχεται οὐχὶ φυλετικὸν ἀλλὰ φιλελευθωπὸν ἀγῶνα. Ἀλλ' ἡ περὶ τούτων φροντίς ἀποβλέπει μᾶλλον τοὺς ἔχοντας τὴν δύναμιν ν' ἀντιταχθῶσι κατὰ τῆς ἐξ Ἀρκτοῦ πλημμύρας ἢ ἡμᾶς τοὺς εὐχὰς μόνον δυναμένους ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ προσφέρωμεν ὑπὲρ διατήρησεως τῆς συμφερούσης τῇ ἀόλῳ ἑλληνισμῷ εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας. Ἀμέσως δὲ τὴν Ἑλλάδα ἐνδιαφέρουσι μᾶλλον τὰ κατωτέρω.

Τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους τῶν ἀπορρήτων τούτων ἐγγράφων ἐπὶ ἀνδρῶν ἐχθρὸν αἰσθημα κατὰ τῶν ἐν Τουρίᾳ Ἑλλήνων εἶναι μὲν ἀξιοθρήνητόν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀπορίας ἄξιον γεγονός. Ἡ Ῥωσία εἶναι μέγα κράτος, ἐπιδιώκουσα μέγαν ἐν Ἀνατολῇ σκοπὸν, εἰς οὗ τὴν ἐπιτυχίαν παρενέβαλλον ἀκαταπαύστως προσκόμενται μόνον εὐχάριστοι τινες ἀρχιερεῖς, δημοσιογράφοι, ἐπιστήμονες, τροπικῆται καὶ ἄλλοι ἀντιπρόσωποι τοῦ μὴ στέργοντος ν' ἀπορροφηθῇ Ἑλληνισμῷ. Ἀδύνατον λοιπὸν ἦτο νὰ μὴ αἰσθανθῇ κατ' αὐτῶν ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωπος τῆς σλαβικῆς ιδέας, τὸν νεοεικὸν ἐκεῖνον ἐρεθισμὸν γίγαντος ἐνοχλομένου εἰς τὸ μέγα ἔργον ὑπὸ πυγμαίων καὶ νὰ μὴ ὀνομάσῃ τοὺς πρὸ τῆς ἀπειλούμενης αὐτῶν οἰκίας ὑλακτοῦντας «*παλιμπαιδας φανατικούς, σχολαστικούς, ἀθλοῦς, ἀλωποδύτας τοῦ Γαλατᾶ, ἀνιδρόνους, δουλοπρεπεῖς, μη-*

»δαμινόνες καὶ γραικύλους». (Βλ. ἀριθ. 1 μέχρι 10). Ἐν μιᾷ μόνῃ ἐπιτολῇ φαίνεται ἡμῖν ὅτι ἐγένετο ὑπέρβασις τοῦ μέτρου· καθ' ἣν ὥραν ὑπεκρίνει διὰ χρημάτων καὶ μυστικῶν πρακτόρων σχίσμα ἐν Βουλγαρίᾳ, ἐξέγερσιν Ἀρχέθων κατὰ τῆς ἱερᾶς συνόδου ἐν Παλαιστίνῃ, διὰ δὲ ἡλῶν κατὰ τοῦ Πατριαρχείου ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐμφύλιον πόλεμον ἐπὶ τοῦ Ἀγίου Ὁρους καὶ ἐκκλησιαστικὰ σκάνδαλα ἐν Ἰωννίνῳ, ὁ στρατηγὸς Ἰγνάτιεφ ἐν τῷ ἐγγράφῳ, δι' οὗ ἐκθέτει τὰ ἀνωτέρω κατορθώματα μετ' ἀπεριόχτου αὐταρκεσίας καὶ χαρᾶς, μέμφεται τοὺς Ἕλληνας ὡς βραδίουργους. Τὸ τοιοῦτον ἐπίθετον, ἐπισφραγίζον τοιαύτην ἐκθεσιν, φαίνεται ἡμῖν οὐχὶ ὕβρις πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἀλλ' ἀμίμητον ὑπόδειγμα ἄλατος κωμικοῦ.

Ἐν τούτοις, ὅσον δίκαια καὶ ἂν φαίνωνται τὰ παράπονα τῆς Πύλης καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν μὴ σλαβικῶν λαῶν κατὰ τῆς τοιαύτης πολιτικῆς, δυσκολευόμεθα νὰ παραδεχθώμεν ὡς ὀρθὸν τὸ συμπέρασμα τοῦ φυλλαδίου αἱ «Εὐθύ-ναι», καθ' ὃ τὸ πταίσμα τῆς ἐν Τουρκίᾳ δυσπραγίας καὶ τῶν περιοδικῶν ἐν αὐτῇ ἐξεγέρσεων πρέπει ν' ἀποδοθῇ οὐχὶ εἰς τὴν φλυσιότητα τῶν διοικούντων, ἀλλὰ τὴν ἀτυχεῖ-θησίαν τῶν ἔξωθεν συνωμοτῶν. Ἡ ῥωσικὴ ἐν Ἀνατολῇ βραδίουργία δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς μὲν, ἐφ' ἑξουσας ἐπὶ ἔλκους, τὸ ὅποιον ἐρεθίζει καὶ εὐρύνει ἀκαταπαύστως, στερουμένην ὅμως κέντρου ἰκανοῦ νὰ ἐλκώσῃ ἐπιφάνειαν ὑγιᾶ. Ἄν οἱ Βόσνιοι, οἱ Βούλγαροι, οἱ Ἑρζεγοβῖνιοι καὶ οἱ Ἀλβανοὶ δὲν ἐπασχον τὰ πάνδεινα ἐκ τῶν Τούρκων, ἡ φωνὴ τῶν ἀποστόλων τῆς Μόσχας ἤθελε βοᾶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Αἱ εἰς τὸ οὗς τῶν πολιτικῶς νηπιαζόντων τού-των ἀγροτῶν ὑπὸ τῶν Ῥώσων πρακτόρων ψιθυριζόμεναι λέξεις ἀνεξαρτησία καὶ ἐθνικὸς βίος, μίαν μόνην ἔχουσι σημασίαν, τὴν σωτηρίαν ἀπὸ τῆς ἀφορήτου καταπίεσεως καὶ τοῦ ἰδρωτός των ληστείας· ἂν δὲ δὲν ὑπῆρχον αὗται, σημασίαν αἱ ἀνωτέρω λέξεις δὲν ἤθελον ἔχει καμμία. Οἱ μαῦροι τῶν ἀποικιῶν παρὰ δέισον ἐννοοῦσι τόπον, ὅπου δὲν ὑπάρχει μαστιγοφόρος ἐπιστάτης, διὰ δὲ τοὺς ἀτυχεῖς τούτους ὑπηκόους τοῦ Σουλτάνου ἐθνικὸς βίος σημαίνει ἀ-παλλαγὴν ἀπὸ αὐθαρέτου εἰσπρακτορος, ἀρπαγῆς στρα-τιώτου καὶ μεροληπτοῦντος Κατῆ. Κατὰ τὰς ὁμοφώνους πάντων τῶν περιηγητῶν πληροφορίας, αἱ νοτιοσλαβικαὶ αὗται φυλαὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον διανοητικῆς ἀναπτύξεως εἰς ὃ καὶ οἱ λαοὶ τῆς Δύσεως κατὰ τὸν ΙΕ' αἰῶνα, ὅτε οὔτε ζήτημα ἐθνικοτήτων ὑφίστατο ἀκόμη οὔτε περὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐγένετο κἂν λόγος. Ἄν λοιπὸν οἱ Τούρκοι ἦσαν μόνον κατακτηταὶ καὶ δεσπότες, οὐχὶ ὅμως καὶ μέχρις αἵματος κουρεῖς τῆς ὑπ' αὐτοὺς χρι-στιανικῆς ἀγέλης, ἐπὶ πολὺν εἰσέτι χρόνον ἠδύναντο νὰ σταχυοφορῶσιν αἱ εὐφοροὶ παρὰ τὸν Ἑβρὸν καὶ τὸν Στρυ-μόνα πεδιάδες, μέχρις οὗ ἀνδρωθέντες διψήσῃσι πολιτικὴν ὑπαρξιν οἱ δοῦλοι αὐτῶν ἀροτῆρες. Ἀλλὰ καὶ ὁποῖου εἶ-ναι ὄντος τοῦ Τούρκου, πάλιν οἱ κατακτηθέντες ἤθελον περιμένει ἐν στεναγμοῖς τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἂν ἐφ' ἐκάστης τῆς τυραννικῆς μάστιγος πληγῆς δὲν ἐσπευδε νὰ ἐπιχύσῃ ἡ ἔξωθεν βραδίουργία ὅζῳ δηλητήριο, καθιστῶν ἀφόρητον τὸν πόνον καὶ ἔξωθον τοὺς δυστυχεῖς εἰς κινή-ματα ἀπονενομημένα, δι' ὧν ὁλόκληροι ἐπαρχίαι μεταβά-λονται εἰς νεκροταφεῖα, παρέχοντα εὐκαιρίαν συγγινητι-κῶν ἐπικηδείων εἰς τὴν φιλόκωπον διπλωματίαν. Δυ-στυχῶς δὲ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι εἰς τοιαύτας δη-λητηριώδεις ἐπιχύσεις παρέσχον ἀφορμὴν οὐ μόνον οἱ Τούρ-κοι, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἕλληνας ἐσχάτως ἐν Βουλγαρίᾳ. Καθ' ἣν ὥραν ὁ ἄμεσος κίνδυνος φαίνεται ἀποσοβηθεῖς, νομίζο-μεν, ὅτι συμφέρει νὰ ῥηθῇ περὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήμα-τος ὁλόκληρος ἡ ἀλήθεια.

Τὸ ζήτημα τοῦτο οἱ μὲν ἐθεώρησαν ἐκκλησιαστικόν καὶ ἄλλοι ἐχαρακτήρισαν ὡς φυλετικόν· ἀληθῶς ὅμως ἐν τῇ γενέσει αὐτοῦ ἦτο ἀπλῶς οἰκονομικόν, ἦτοι ἀπαίτησις Ἑλ-λήνων ἀρχιερέων ἐκκλησιαστικοῦ τέλους παρὰ πτωχῶν Βουλγάρων δυστροπούντων ἐνεκὸν ἀνεχίας. Ὁ Ἕλλην ἱε-ρεὺς ὑπερτερεῖ ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις πᾶντα ἄλλον, ἐντελῶς ἀπηλλαγμένος ὦν ὑποκρίσεως, φανατισμοῦ, μισαλλοδοξίας καὶ πάσης ἄλλης ἱεροτικῆς κακίας, πολλάκις δὲ ἀπέδει-ξεν ὅτι ἐν κριτίμῳ ὥρᾳ δύναται νὰ ὠθήσῃ μέχρι μαρτυρίου τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ πρῶμῳ καὶ τὴν πατρίδα. Εἰς τὰς καθημερινὰς ὅμως τοῦ βίου περιστάσεις οὔτε αὐταπάρησιν ἐπιδεικνύει ἱκανήν, οὔτε πρὸς τὰ κοσμικὰ ἀγαθὰ ἀροῦσιν ἀδιαφορίαν. Ἐν Βουλγαρίᾳ πολλοὶ ἐκ Φαναρίου ἱερεῖς ἠθέ-λησαν νὰ ἐφαρμόσωσι κατὰ γράμμα τὸ ῥητόν: «Τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ», ἐπικα-λεσθέντες τὴν ἀρωγὴν τοῦ τουρκικοῦ βραχίονος πρὸς εἴπρα-ξιν τῆς δεκάτης παρὰ χριστιανῶν πτωχῶν καὶ ὑπὸ ἀφορή-του κακοδοικητέως κατατραπεμένων. Εὐρέθησαν δὲ μετα-ξὺ τῶν ἀρχιερέων τούτων καὶ εὐχάριθμοι τινες μεταδόντες κατὰ χρεὸς εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν αὐτῶν, ἣν ἐθεώρησαν ὡς ἀ-γρόν, τοῦ ὁποῦ τοῦ μίσθωμα προκατέβαλλον ἐν Κωνσταν-τινουπόλει καὶ ἐδικαιοῦντο ὡς ἐκ τούτου νὰ νέμονται καὶ ἐξανατλήσῃ, ἀσπλάγχυνος φορολογούντες καὶ ἐν ἀνάγκῃ προβαίνοντες, μέχρι πωλήσεως τῶν ὑποζυγίων καὶ ἐξώτεως ἐκ τῆς πατρῴας καλύψεως τοῦ ἀποροῦντος Βουλγάρου. Τὰς πληροφορίας ταύτας ἀρῶμεθα οὐχὶ ἐκ σλαβοφίλων πηγῶν, ἀλλ' ἐξ ἀμερολήπτων Γερμανῶν περιηγητῶν, γραφάντων πρὸ τοῦ σχίσματος, ὧν ἀδύνατον εἶναι δυστυχῶς ν' ἀμφι-σβητηθῇ ἡ φιλαλήθεια καὶ τὸ κύρος. Ἀλλὰ καὶ ἰδίως ὁμ-μασι ἴδομεν ἐν Δακίᾳ τοὺς Ἕλληνας ἀρχιμανδρίτας οὔτε ἡπιώτερον προσφερομένους τῶν τραχυτέρων βογιάρων οὔτε ἐλαφροτέρως ἐπιβάλλοντας ἀγγραφείας εἰς τὸν δοῦλον τότε γεωργόν, καὶ εὐχερέστερον οὕτω καθιστῶντες τῷ μιᾷ Ἕλλη-νι Κούζᾳ τὸ ἔργον τῆς ὁμήρου· ἵσταν τῆς ἑλλη-νικῆς γλώττης ἐκ τῶν παριστρίων νᾶων. Τοιοῦτον ὑπῆρξεν ἐν Βουλγαρίᾳ τὸ ὑπὸ ἑλληνικῶν χειρῶν ἀνοιχθὲν πρῶτον ῥήγμα, διὰ τοῦ ὁποῦ εἰσῶρμησαν οἱ ἀκροβολισταὶ τοῦ στρα-τηγοῦ Ἰγνάτιεφ ἐξαγριούντες τὸν ἀγροτικὸν ἐκείνιον λαόν κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Οἱ ἀρχιερεῖς τοῦ Φαναρίου ἐξηγόρασαν ἕκτοτε τὸ ἀμάχημα διὰ τῆς γενναίας αὐτῶν ἀντιστάσεως κατὰ τῆς ἐπιδρομῆς Ἡ ἀπ' ἀρχῆς ἔχει τέλους τῶν ἐγγράφων ἐκδηλουμένη ἀδημονία καὶ ἀγανάκτησις τοῦ Ῥώτου πρεσ-βευτοῦ κατὰ τοῦ π ε ἰ σ μ α τ ο ς τῶν Φαναριωτῶν, ἀνιστα-μένων εἰς ἀπειλὰς, δημεύσεις καὶ πέναν ἀποδεικνύει αὐτοὺς ἀξίους τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τοῦ πρώτου ὅμως σφάλματος παραμένουσιν αἱ συνέπειαι· ἂν δὲ διὰ συμπτώ-σεως εὐτυχῶν δι' ἡμᾶς περιστάσεων ἐξαίρετικῆς δὲν ἐμα-ταιοῦτο κατὰ τὴν τελευταίαν ὥραν ἡ ἐξ Ἀρκτοῦ σταθεῖ-σα παγίς, πολλοὶ Ἕλληνων μυριάδες ἤθελον ἀπορορηθῇ ὑπὸ τοῦ Σλαβισμοῦ ἀνεπιτήρηπτοι. Ἀλλ' ὁ ἐπιστάς κίν-δυνος ἀκόμη δὲν παρήλθε, καὶ ἀντὶ νὰ περιορισθῇ ἀν-καυχάζοντες ὅτι ἡ Θράκη καὶ ἡ Μακεδονία ἀνήκουσιν ἡμῖν κληρονομικῷ δικαίωματι, ἔπρεπε μᾶλλον ν' ἀγωνι-ζώμεθα ν' ἀνακτήσωμεν τὰς ἐπαρχίας ταύτας ἐξ ἡμετέρου σφάλματος σχεδὸν ἀπολεσθείσας. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι πολ-λαχοῦ τῶν ὑπαρξιών τοῦ Αἵμου δὲν ἔχομεν τὴν ἀριθμητικὴν πλειονοψηφίαν. Ἀλλ' ἡ ἱστορία διδάσκει ἡμᾶς ὅτι καὶ κατ' αὐτοὺς τῆς ἀκμῆς των τοὺς αἰῶνας σπανίως ἐπλειονοψήφουν οἱ ἀμιγεῖς Ἕλληνες ἐν πλείσταις χώραις καὶ νήσοις τῆς Μεσογείου, ὧν ἐν τούτοις ἀναμφισβήτητος ἦτο ὁ Ἕλλη-νισμὸς, ἐπιβαλὼν τὸν τύπον του εἰς ἐθνικότητα κατωτέραν. Καὶ χωρὶς ὅμως ν' ἀνατρέχωμεν εἰς ἀπεχρούστες ἐποχάς, πάντες δυνάμεθα νὰ ἐνθυμηθώμεν, ὅτι πρὸ μικροῦ ἀκό-

μη ὁ πρὸς νότον τοῦ Αἵμου καὶ κάτωθεν τῆς Ροδόπης ἐσπαρμένους τουρκικὸς λαὸς ἐκαυχᾶτο ἐπὶ ἑλληνικῇ συγγενείᾳ. Πᾶς ἐντεῦθεν τοῦ Αἵμου Βούλγαρος ἐκπαιδευθεὶς ἢ πλουτήσας ἐγένετο, ἢ τοῦλάχιστον ἐλέγετο Ἕλληνα, ὁ δὲ ἄξεστος χωρικός γνώμην περὶ τῆς ἐθνικότητός του δὲν εἶχε κάμμιαν. Ἄν δὲ τὰ πράγματα μετεβλήθησαν καὶ θέλουσι σήμερον οἱ βούλγαροι νὰ λέγονται Σλαῦοι, πταίουσιν οἱ ἀπόστολοι ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ τοῦ ἑλληνισμοῦ κατώτεροι φανέντες τῆς πατροπαράδοτου αὐτῶν ἀποστολῆς. Τὸ πρακτικώτερον καθ' ἡμᾶς διδάγμα ἐκ τῶν ῥωσικῶν ἐγγράφων εἶναι τοῦτο, ὅτι ἡ Θράκη καὶ Μακεδονία εἶναι πεδία μάχης ὅπου πρέπει ὁ ἑλληνισμὸς νὰ στέλλῃ ἀντὶ τῶν τυχόντων ἀρχιερέων καὶ προξένων τὰ ἀρίστα αὐτοῦ τέκνα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

(Πρακτορεῖον Navas).

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30)11 Φεβρουαρίου, ὥρα 8 καὶ λεπτὰ 40 μ. μ.

Αἱ διαπραγματεύσεις ἀπαντῶσιν ἔτι προσκόμματα περὶ τὸ ζήτημα τοῦ προσέδρου ἀντιπροσώπου τῆς Τουρκίας ἐν Βελιγραδίᾳ καὶ τῆς ἰσότητος τῶν ἰσραηλιτῶν· ἐξακολουθοῦσιν ὁμως καὶ ἐλπίζεται ἡ εὐδωσις αὐτῶν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Προχθές Μ. Μ. οἱ βασιλεῖς μετὰ τῶν βασιλοπαίδων κατήλθον ἐφ' ἀμάξης μετὰ μεσημβρίαν εἰς Φάληρον, ἐνθα διέμειναν ἐπὶ τινος ὥρας.

— Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τῆς βουλῆς ἐπεψηφίσθησαν τὰ ὑπολειφθέντα κεφάλαια τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν καὶ φιλολογικῶν καὶ τῶν ὑπουργείων τῶν ναυτικῶν.

— Σήμερον ἐν τῇ βουλῇ συζητηθήσεται τὸ περὶ στρατολογίας νομοσχέδιον.

— Προκειμένων εἰς προσεχῇ συζήτησιν τῶν ὑπουργικῶν προτάσεων περὶ νέας φορολογίας, ὁ κ. Τρικούπης ὑπέβαλε χθές εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως ἀπὸ 1^{ης} Ἰανουαρίου 1878 τοῦ ἰσχύοντος συστήματος τῆς ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐγγείου φορολογίας καὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν· ὁ φόρος οὗτος κατὰ τὸ ὑποβληθέν νομοσχέδιον κανονιζόμενος διὰ τοῦ ἐτησίου φορολογικοῦ νόμου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς δρ. 7 δι' ἑκάστον κτῆνος, ἐπιτρέπεται δὲ ἡ περαιτέρω ἐπιβολὴ εἰδικοῦ ὑπὲρ τῆς ὁδοποιίας φόρου μέχρι 5 δραχμῶν δι' ἑκάστον κτῆνος.

— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 28)9 Φεβρουαρίου.

«Ἡ ἐκπλήξις ὀθωμανῶν τε καὶ ἁλλοδαπῶν ἐπὶ τῇ αἰφνιδίᾳ πτώσει τοῦ Μιδαὰτ παρὰ ἐξηγεῖ τὴν πληθὺν τῶν ἀντιφατικῶν διαδόσεων περὶ τῶν προκαλεσάντων τὸ μέτρον τοῦτο, ἀποτελοῦν ἀληθὲς πραξικόπημα λόγων. Ἴδου κατ' ἐμὲ πῶς ἔχουσι τὰ περὶ τοῦτο. Ἀκέραιος καὶ ὑπερήφανος ὁ Μιδαὰτ προεκάλεσε τὴν ἔχθραν πολλῶν, ἰδίως ἐν τῇ αὐτῇ, ζηλοτυποῦντων ἐπὶ τῇ ἰσχύει αὐτοῦ, κορυφωθείσῃ ἐπ' ἐσχάτων διὰ τῆς συγκεντρώσεως ἐν χερσὶν αὐτοῦ ἀπάσης τῆς κυβερνητικῆς ἐξουσίας. Μεταξὺ τῶν αὐλικῶν ὁ γαμβρὸς τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτ Νταμάτ ἐφάνετο πλείοτερον τῶν ἄλλων δυσανασχετῶν, ὡς ἔχων ἰδίαν ἀξιώσεις ἐπὶ τὴν παντοκρατορίαν, ἣν ἥσκει ὁ Μιδαὰτ καὶ θεωρῶν αὐτὸν ὡς ἐπιπροσθόντα εἰς τὰ φιλόπρωτα καὶ

ιδιοτελεῖ αὐτοῦ σχέδια. Εὗρεν ὁ Μαχμούτ ὡσαύτως δυσμενῶς διακείμενον πρὸς τὸν Μιδαὰτ τὸν ἐπὶ τοῦ πολέμου ὑπουργὸν Ρεδίφ πασᾶν, ἐπελήφθησαν δὲ ἀμφότεροι συστηματικῶς κατ' αὐτοῦ ῥαδιουργίας ἐν τῇ σουλτανικῇ χαρμίσῃ. Ἡ πλεκτάνη αὕτη ὑπεδοθεῖτο ἐκ τῶν μυχιῶν διαθέσεων τοῦ Σουλτάνου, ἀνεχομένου τὸν Μιδαὰτ, ἀλλὰ μὴ ἀγαπῶντος αὐτὸν ὡς πρωταίτιον τῆς κατὰ τοῦ Ἀζιζ συνωμοσίας, ἧς δρέπει μὲν τοὺς καρπούς, ἀλλὰ δὲν ἀσπάζεται τὰς ἀρχάς, θεωρῶν αὐτὰς ὡς ἀνατρεπτικὰς τῶν προνομίων, ἅτινα σήμερον ἀνήκουσιν εἰς αὐτὸν, καὶ ὡς ἐπενεγκούσας ὁπωσδήποτε τὸν θάνατον τοῦ θείου του. Ἡ ἀνακηρύξις τοῦ Συντάγματος ἐγέννησεν ἐτέραν κατὰ τοῦ Μιδαὰτ ἀντίδρασιν τῶν ὀθωμανῶν τῆς παλαιᾶς σχολῆς καὶ προσέθηκεν εἰς τὰς ἐκ τοῦ συμφέροντος ἀντενεργείας τὰς ἐκ τοῦ φανατισμοῦ, αἵτινες συνασπισθεῖσαι εἶχον ἐπ' ἐσχάτων καταστήσει δυσχερῇ τὴν θέσιν τοῦ πρωτοεργῶ τῶν μεταρρυθμίσεων μεγάλου βεζύρου. Ἐχθρὸς τοῦ συντάγματος ἐν ἄλλοις ἦτο καὶ ὁ πρῶτος μέγας βεζύρης Μεχμέτ Ρουστῆς, συνεταίρισθησαν δὲ καὶ τοῦτον οἱ παρασκευάζοντες τὴν πτῶσιν τοῦ Μιδαὰτ, θὰ ἐπετύγχανον δὲ καὶ πρότερον τοῦ σκοποῦ αὐτῶν, ἂν, διαρκουσῶν τῶν συνδιασκέψεων, δὲν ἐθεωρεῖτο ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ παράτασις τῆς ἐν τοῖς πράγμασι διαμονῆς τοῦ μεγάλου βεζύρου. Ἐκλιπόντος τοῦ κωλύματος τούτου ἐπῆλθε καὶ τι γεγονός· ἐνισχύσαν τοὺς ἀντιπολιτευομένους· ἦτο δὲ τοῦτο ἀγόρευσις ἐν Σμύρνῃ τοῦ διοικητοῦ Συρίας Ζιᾶ πασᾶ, ἀνδρὸς ἀφωσιωμένου εἰς τὸν Μιδαὰτ· εἶπεν οὗτος ἐν τῇ ἀγορεύσει του, ὅτι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεκηρύχθη τὸ σύνταγμα ἐν Τουρκίᾳ, ὁ Σουλτάνος εἶναι λειτουργὸς τοῦ λαοῦ του καὶ ὅτι πράγματι ὁ λαὸς κυβερνᾷ. Ἐπωφελοῦμενοι τῶν λόγων τούτων οἱ παρασκευάζοντες τὴν πτῶσιν τοῦ Μιδαὰτ καὶ συνδυάζοντες αὐτοὺς πρὸς ἐτέρας ἀκριτομυθίας δημοσιογράφων φίλων τοῦ Μιδαὰτ, ὡς τοῦ Κεμάλ βέη καὶ Μιδαὰτ ἐφένδη, ἠδυνήθησαν νὰ προκαλέσωσι τὴν σύνταξιν κατηγορητηρίου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἀτυνομίας Ὁμερ Φεϊζῆ-πασᾶ, εἰς ὃ, ἂν δὲν ἐπίστευσεν ὁ Σουλτάνος, ἀπέδωκεν ὁμως ἱκανὴν σημασίαν, ὅπως τὸ θεωρήσῃ ὡς εὐλογον πρόφασιν πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς περὶ ὑπερορίας διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 113 τοῦ συντάγματος. Ὁ Μιδαὰτ ἐγένωσκεν ὅτι σπουδαία ὕφιστατο κατ' αὐτοῦ ἀντιπολιτεύσεις, ἀλλὰ δὲν ἦτο πληροφορημένος περὶ τῆς σπουδαιότητος καὶ τῶν διαστάσεων τῆς τεκταινομένης συνωμοσίας. Εἰς χαλάρωσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπέδωκε συμβιβασμὸν μετὰ τοῦ Μεχμέτ Ρουστῆ καὶ διετέλει ἐν διαπραγματεύσεσι πρὸς αὐτὸν, αἵτινες ὁμως εἰς οὐδὲν ἀπέληξαν ἐνεκα τῆς ἐπιμονῆς τοῦ Ρουστῆ εἰς τὰς ἀντισυνταγματικὰς αὐτοῦ πεποιθήσεις, αἱ δὲ πρὸς συνδιαλλαγὴν ἐνεργεῖαι εἶχον παύσει ἀπὸ τοῦ παρελθόντος. Σαββάτου, τὴν δὲ Δευτέραν ἐπῆλθε ἡ τοὺς πάντας καταπλήξασα ἀποπομπὴ τοῦ μεγάλου βεζύρου ἐκ τε τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ἐσθίου. Ἡ δυσἀρεσκεία καὶ ἡ κατακραυγὴ τῶν ὀθωμανῶν, καὶ πρὸ πάντων τῶν σοφτῶν, εἶναι μεγίστη, ἡ δὲ κυβερνήσις φοβουμένη διαδοχὰς τῶν κατὰ τὰς ἐλαττοστρατιωτικὰς μέτρας. Οὐχ ἦτον ἐγένετο ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ διὰ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ Μιδαὰτ, προμνησθῆναι δὲ καὶ ἑτέρας ἀλλοχῶν, ὁ δὲ Σουλτάνος πρὸ δύο ἡμερῶν πομπωρεῖται ἀσθενεῖαν. Γενικὴ κεκοιμήσις ἐπιπράττει, ὅτι δὲν θέλει βραδύνει πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς αὐτοκρατορίας ἢ ἐν θριάμβῳ ἐπάνοδος τοῦ Μιδαὰτ.

Ἡ Βασίλειος ἀναφέρει ὅτι ἰδιωτικὸν τηλεγράφημα ἐκ Σμύρνης ἀγγέλλει ἀποστασίαν τῶν Μιδαϊτῶν. Ἡ τουρκικὴ ἐφημερίς ἀννοεῖ, ἂν ἡ εἰδησις ἀληθεύῃ, ἢ ἐπικύ-

ληψις ὅμως τοιαύτης εἰδήσεως ἀποδεικνύει, ὅτι δὲν ἔχουσιν ὁμαλῶς τὰ τοῦ διαμερισματος ἐκείνου.

— Τὸ ὑπὸ τοῦ δουκὸς τοῦ Ἐδιμβούργου κυβερνώμενον θωρηκτὸν «Σουλτάνος» ἀφοῦ μετὰ τὸν ἐκ Καλαμακίου ἀπόπλουν τοῦ ἐξετέλεσε διαφόρους ἀσκήσεις, εἰσῆλθε χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς.

— Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Στούαρτ, ὁ ναύαρχος τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου κ. Drummond καὶ ὁ ὑποναύαρχος κ. Kice θὰ μεταβῶσι τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον εἰς Τατόιον.

— Ἡ κυρία Εὐθ. Κεχαγιά ἔδωκε χθὲς γεῦμα καὶ χορὸν εἰς πολλοὺς προσκεκλημένους.

— Κατὰ τὸν «Ταχυδρόμον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν», ὁ εἰς Ἀμερικὴν καταπλεύσας, ὅπως διαχειμάσῃ ἐκεῖ, ῥωσικὸς στόλος, ἔτυχε μεγάλων τιμῶν, αἱ δὲ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι ἐπελάβοντο τῆς εὐκαιρίας ταύτης ὅπως συσφίγξωσι τοὺς μετὰ τῆς Ῥωσίας φιλικούς αὐτῶν δεσμούς, πρὸς στιγμὴν χαλαρωθέντας συνεπιεία παρανοήσεων. Ἡ ῥωσικὴ κορβέτα Βο γ α τ ῖ ρ κατέπλευσεν εἰς Βωφόρ (Νότιος Καρολίνα), προσερχομένη ἐκ Καρλεστώνης καὶ κατευθυνομένη εἰς τὸν λιμένα Χάμπτον, γενικὸν συνεντευκτήριον ἀπαντος τοῦ ῥωσικοῦ στόλου, ταύτην δὲ ἐχαιρέτισεν ἡ ἀμερικανικὴ ἀκταιωρός. Κατέπλευσεν ἐπίσης εἰς Χάμπτον ἡ ῥωσικὴ φρεγάτα Σ β ε τ λ ἄ ν α φέρουσα τὴν σημαίαν τοῦ ναυάρχου Βουτακῶφ καὶ διοικουμένη ὑπὸ τοῦ μεγάλου δουκὸς Ἀλεξίου, τρία δ' ἄλλα ῥωσικὰ πολεμικὰ πλοῖα περιεμένοτο εἰς Χάμπτον, τὰ Ἡ ρ ω ς, Κ ρ ο ῦ ε ς ε ρ καὶ Ἀ σ κ ὀ λ, ὅπως δ' ἀφεθῇ πρὸς αὐτὰ ἀρκετὸν μέρος εἰς τὸν λιμένα, ἀπέπλευσαν κατευθυνόμενοι εἰς Νορφόλκ οἱ ἐκεῖσε προσωρισμένοι τρεῖς ἀμερικανικοὶ μονιτόρ. Ὁ ἀμερικανὸς ἀντιναύαρχος Τρενσάρ μεταβὰς διὰ πολεμικοῦ ἀτμοπλοίου ἐπεσκεψάτο τὸν ναύαρχον Βουτακῶφ καὶ τοὺς μεγάλους δούκας Ἀλέξιον καὶ Κωνσταντῖνον, τὸ δ' ἐσπέρας οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ ναυτικοῦ προσέφερον τοῖς ῥώσοις συναδέλφοις αὐτῶν γεῦμα, εἰς δ' παρῆσαν καὶ οἱ μεγάλοι δούκες. Ἐπίσης ἀναγγέλλεται ὅτι θέλει διαχειμᾶσαι εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον καὶ μέρος τοῦ ἐν τῷ Εἰρηνικῷ ῥωσικοῦ στόλου.

— Ἐτελέσθησαν προχθὲς οἱ γάμοι τοῦ λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ κ. Χρ. Μπότσαρη μετὰ τῆς κυρίας Αἰκατερίνης θυγατρὸς τοῦ κ. Δ. Σκουζέ.

— Ἐορτάζει σήμερον ὁ δήμαρχος Πειραιῶς κ. Τρύφων Μουτσόπουλος.

— Ὁ δῆμος Σιφνίων τῆς ἐπαρχίας Μήλου ἀπέστειλε συνδρομὴν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου δραχ. 300.

— Αἱ ἐκλογαὶ τῶν βαθμοφόρων τῆς Πανεπιστημιακῆς φάλαγγος, αἵτινες ἐπρόκειτο νὰ γίνωσιν αὔριον, ἀνεβλήθησαν διὰ πράξεως τῆς πανεπιστημιακῆς συγκλήτου εἰς τὸ σάββατον τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος.

— Ἐτελέσθησαν προχθὲς οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἰωάννου Γ. Σόλωνος, μετὰ τῆς κυρίας Ἑλένης Στυλιανοπούλου.

— Ὁ καθηγητὴς κ. Σ. Κ. Σακελαρόπουλος ἀναγγέλλει ὅτι θὰ ἐκδώσῃ προσεχῶς τὰ περὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου (de bello civili) ἀπομνημονεύματα τοῦ Καίσαρος (κείμενα, σημειώσεις καὶ μετὰφρασιν ἐν τέλει). Ἡ ὅλη συγγραφή θὰ διαιρεθῇ εἰς τρία τεύχη, ὧν ἕκαστον θὰ περιλαμβάνῃ ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν τριῶν βιβλίων, ἐξ ὧν, ὡς γνωστὸν, ἀπαρτίζονται τὰ περὶ ἐμφυλίου πολέμου ἀπομνημονεύματα.

— Καθὰ τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλη ἐκ Σύρου, συνελήφθη συνεπιεία τῆς τηλεγραφικῆς ἀγγελίας τοῦ κ. διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας, ὁ ἐκεῖσε ἀναχωρήσας δολοφόνος τοῦ Ἀλεξάνδρου Στεφάνου Μανώλης Παπασφακιώτης.

— Ἀντὶ ἐπτὰ φράγκων, ὅσα ὤφειλε νὰ πληρώσῃ ἕκαστος φοιτητὴς διὰ τὴν συντήρησιν τῆς μουσικῆς καὶ σάλπιγκτῶν τῆς φάλαγγος, πρόκειται νὰ ὁρισθῶσι τρία μόνον.

— Ἐκ τῶν τεσσάρων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, πρὸς οὓς ἀπηύθυνεν ἑγγράφον ἡ ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης τῆς βουλῆς ἐπιτροπὴ παρακαλοῦσα ὅπως δωρήσωσιν αὐτῇ τὰ συγγράμματά των, ὁ μὲν κ. Β. Οἰκονομίδης ἀπέστειλε προχθὲς τὰ ἐξῆς συγγράμματά του· Στοιχεῖα ἀστικοῦ νόμου, Πολιτικὴν οἰκονομίαν καὶ ἐγχειρίδιον περὶ δικαστικῆς κατασχέσεως, ὁ δὲ κ. Γ. Α. Ῥάλλης χθὲς ἀπέστειλε τὰ ἐξῆς· 4 σώματα κωδίκων, 6 τόμους τοῦ συγγράμματος «Σύνταγμα τῶν ἱερῶν κανόνων», 3 σώματα τοῦ «Δικαίου τῶν ἐθνῶν» τοῦ Βάκτελ, 1 τόμον τοῦ Μακελδέυ, 2 τόμους τῆς «Ἑρμηνείας τοῦ ἐλληνικοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου» καὶ δύο λόγους ἀκαδημαϊκοῦς.

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Ἰωνίᾳ» Σμύρνης τὰ ἐπόμενα.
«Ὁ Ζιά πασᾶς πρὸς ἄνθρωπον ὁμιλοῦντα αὐτῷ περὶ τοῦ συντάγματος εἶπεν·

»Εἶναι ἡ μόνη σωτηρία σας. Καθ' ἣν ἡμέραν τὴν περιφρονήσητε, θ' ἀναγγεῖλητε τὴν καταδίκην τοῦ τόπου σας καὶ θὰ τὸν παραδώσητε εἰς τοὺς ξένους.

»Πρὸς ἄλλον δὲ, ὅστις τρέμων τὴν ιδέαν ὅτι ὁ Σουλτάνος ἐξακολουθεῖ νὰ ἦναι ὁ Πατισάχ, ὁ δυνάμενος νὰ καταστρέψῃ διὰ μιᾶς λέξεως, ἢ δι' ἐνὸς νεύματος, ὅ,τι τὸ ἔθνος ἢ αὐτὸς οὗτος ὠκοδόμησε, εἶπεν·

«Ὁ Σουλτάνος εἶναι θεράπων ὅλων ἡμῶν καὶ οὐδὲν πλέον. Περιπλέον αὐτὸς οὗτος τὸ διεκλήρυξε, καὶ ἔσται αἰώνια αὐτοῦ τιμὴ, εἶναι δὲ ἴδιον λαοῦ δούλου τὸ πιστεῦν ὅτι ἡ θέλησις ἐνὸς μόνου δύναται νὰ καταστρέψῃ τὴν θέλησιν πάντων.

»Τοὺς ἀξιωματικόνους τούτους λόγους εἶπεν ὁ πρῶην ἀρχηγὸς τῶν Νεοτούρκων, ἐν Σμύρνῃ τὰς διατριβὰς ποιούμενος».

— Ἡ ἐκ Σύμης Ἀναστασία Φιλίππου, ευδοκίμηταισα κατὰ τὰς ἐνώπιον τοῦ ἱατροσυνεδρίου ἐξετάσεις αὐτῆς ἔλαβε δίπλωμα μαίας.

Ὁ «Νεολόγος» τῆς Κωνσταντινουπόλεως γράφει τὰ ἐπόμενα.

«Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βιέννης, ἡ αὐτοπροαγγακὴ κυβέρνησις διεμαρτυρήθη κατὰ τοῦ μέτρου τῆς Υ. Πύλης, καθ' ἣν αὕτη ἀπεφάσισε νὰ σχηματίσῃ λεγεῶνα ἐκ ξένων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Οὐγγρου στρατηγοῦ Κλάπκα. Ἡ Αὐстроουγγαρία διεκλήρυξε σαφῶς τῇ Υ. Πύλῃ, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν στρατηγίαν τῶν ὑπηρετῶν αὐτῆς ἐν τῇ λεγεῶνι, ὁ δ' ἐνταῦθα γενικὸς πρόξενος τῆς Αὐστορουγγικῆς ἐργωσσοποίησε τοῖς αὐστριακοῖς ὑπηρετοῖς ὅτι πάντες ὅσοι ἤθελον ἀναλλάξαι νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν τῇ λεγεῶνι, ταύτη θ' ἀπολέσωσι τὴν ὑπηκοότητα αὐτῶν.

— Κατὰ οὐγγρικὴν ἐφημερίδα, ἐπιτροπὴ σοφιστῶν μεταβαίνει κατὰ Φεβρουάριον ἢ Μάρτιον εἰς Πέττην, ὅπως ἀνταποδώσῃ τοῖς οὐγγροῖς φοιτηταῖς τὴν ἐπίσκεψιν ἣν ἐποίησαν οὗτοι ἐνταῦθα.

— «Κατὰ τὰς ῥουμανικὰς ἐφημερίδας ὑπὸ ἡμερ. 23]4 Φεβρουαρίου, πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης 10 ὁθωμανοὶ ὁπλισμένοι μετὰ πελέκων καὶ ὑποστηριζόμενοι ὑφ' ἐξήκοντα ἐνόπλιων στρατιωτῶν ὁθωμανῶν, μετέβησαν εἰς τὴν βλαχικὴν νῆσον Κεχαγιά καὶ ἤρχισαν νὰ καταστρέψωσι τὸ δάσος. Μαθοῦσα ταῦτα ἡ κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἀπόσπασμα στρατιωτικόν, ὅπερ μετὰ συμ-

πλοκήν ἠνάγκασε τοὺς ὀθωμανοὺς νὰ τραπῶσιν εἰς φυγήν.

»Τὴν παρελθούσαν πέμπτην ἀπόσπασμα στρατιωτικὸν περιπολοῦν μετὰξὺ Μαγουρελίου καὶ Φλαμάνδας προσεβλήθη ὑπὸ 40 ὀθωμανῶν ὀπλισμένων διὰ τουφεκίων καὶ πελέκων, οἵτινες προήρχοντο ἐκ Νικοπόλεως. Κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ὁ ὑπολοχαγὸς Γανέσκος, ὅστις ἦν ἐν ἐπιθεώρησει προσλαβὼν 13 χωροφύλακας ἤρξατο τῆς προσβολῆς· μετὰ μάχην διακρίσασαν ἡμίσειαν ὥραν, οἱ Τοῦρκοι ἐτρέπησαν εἰς φυγήν, ἀφέντες 1 νεκρὸν, 2 αἰχμαλώτους καὶ πελέκει· οὐδεὶς ῥουμουνοῦς ἐφονεύθη.

«Κατὰ τὴν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρίσιν» τῆς Βιέννης, νέαι δυσχέρεια ἀνεφύησαν προκειμένου περὶ τῆς τροφοδοτήσεως τοῦ Νίζιτς. Ἡ τροφοδότης αὕτη κατέστη καὶ πάλιν ἐπείγουσα, ὁ δ' ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου δὲν θέλει νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν τροφοδότησιν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἰμβραήμ πασᾶς ἠπέλιπεν ὅτι ἤθελε τροφοδοτήσει τὸ φρούριον διὰ τῆς βίας, ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος ἠναγκάσθη νὰ ἐνδώσῃ.

Ἔργασίαι τῆς Βουλῆς

Συνεδρίασις τῆς 31ης Ἰανουαρίου

Ἡ συνεδρίασις ἀρχεταὶ τῇ ὥρᾳ 1 λ. 35 Μ. Μ.

Προεδρεύοντος τοῦ προέδρου κ. Θρασυδούλου Ζαῖμη.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ. Μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἐπιληφθῇ ἡ βουλὴ τῆς συζητήσεως τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων, ἅτινα ὑπέβαλεν ἡ κυβέρνησις, διὰ τοῦτο θεωρῶ ἥδη εὐκαιρὸν ὅπως ὑποβάλω νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τοῦ ἰσχύοντος συστήματος τῆς ἐγγείου φορολογίας, ἵνα τυπωθῇ καὶ μελετηθῇ ὑπὸ τῶν κκ. βουλευτῶν.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Μάλιστα! Μάλιστα!

ΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ. Πρὸ τῆς συζητήσεως τῶν νομοσχεδίων περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων φόρων ἀνάγκη νὰ δοθῇ ἐξήγησις παρὰ τοῦ ὑπουργείου περὶ τῆς σημασίας ἐκάστου τῶν φόρων τούτων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Πολλὰ μέχρι τοῦδε ἔχουσιν ὑποβληθῇ νομοσχέδια, πρὸς εὐκολίαν τῶν κκ. βουλευτῶν· διέταξα νὰ τυπωθῇ κατὰλογος ὅλων τούτων, ὅπως εὐκολυνθῶσιν οἱ κκ. βουλευταὶ αὖριον εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Θεωρῶ πρὸ πάντων ἀναγκαῖον νὰ ἐπανέλθῃ ἡ βουλὴ εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκλογικῆς βουλευτῶν, ὅπερ ἔμεινεν ἐκκρεμές· ἀναγκαιότατον ὡσαύτως εἶναι καὶ τὸ περὶ ὁδοποιίας.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡμεῖς θὰ ὑποβάλωμεν τὴν γνώμην μας ὡς πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. Τὸ περὶ συστάσεως στρατιωτικοῦ ταμείου πρέπει νὰ προηγηθῇ, τὰ δὲ δύο ὑποβληθέντα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς τροπολογίαι αὐτοῦ καὶ συζητηθῶσιν εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ. Ἡ παρατήρησις τοῦ κ. Δανοπούλου δὲν ἀφώρα εἰς τοῦτο ἀλλ' εἰς ἄλλο τι. Παρατήρησεν ὅτι πρὸ τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων φόρων νομοσχεδίου ἀνάγκη ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἡ βουλὴ νὰ λάβωσιν παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐξηγήσεις ὡς πρὸς τὴν σημασίαν τῶν φόρων τούτων. Καὶ διὰ μὲν τοὺς δημοσίους φόρους τοῦτο δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ· ὑπάρχουσιν

ὅμως καὶ ἄλλοι τινες φόροι, ὡς ὁ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων, τῆς σπουδαζούσης νεολαίας κλπ. περὶ ὧν τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις τινάς.

ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. Δὲν ἔχομεν καμμίαν δυσκολίαν νὰ δώσωμεν τὰς ἐξηγήσεις ταύτας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Προβαίνομεν εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν.

—Ἐπιψήφίζονται ὡς εἶχον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, τὰ ὑπολειφθέντα κεφάλαια Π'—ΚΑ'.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μεταβαίνομεν ἤδη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογιστοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ (ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν). Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν διὰ τὸ ἔτος 1877 δὲν εἶναι ἀντιγραφὴ ἐκείνου τοῦ 1876. Ἡ κατάστασις τοῦ μικροῦ ναυτικοῦ μας ἔχει ἤδη ὡς ἐξῆς· ἔχομεν ἐκτὸς τῶν ὑπηρετικῶν 2 πολεμικὰ πλοῖα, 300 ναύτας καὶ 12 πυροβόλα μεγάλης ὀλκῆς. Τὰ πλοῖα εἶναι ἔτοιμα ὡς ἐπὶ μάχην καὶ ἐρωδιασμένα οὕτως, ὥστε ἐντὸς τριῶν ὥρῶν δύνανται νὰ ἐκτελέσωσι πᾶσαν διαταγὴν τῆς κυβερνήσεως. Ἐστερούμεθα μέχρι τοῦδε torpilles· ἐφρόντισα περὶ τούτου καὶ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν θὰ ἔχωμεν καλῶς ἐξησκημένους εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἐργαλείων τούτων ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς.

ΡΙΚΑΚΗΣ. Κύριε ὑπουργέ, αὐτὰ τὰ torpilles εἰς ποῖον βᾶθος πρέπει νὰ τοποθετῶνται.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Ἀ! αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ τὰ ἐξετάζωμεν (ἰλαρότης).

ΖΩΧΙΟΣ. Δὲν πρέπει νὰ λέγωμεν, ὡς καυχᾶται ὁ ὑπουργός, ὅτι ἔχομεν πλοῖα, ἀφοῦ τὰ δύο πολεμικὰ μας δύναται μία κανονιοφόρος νὰ βυθίσῃ. Ὡς πρὸς τὰ torpilles λέγω, ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν ἔλυσεν τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ὁ ὑπουργός μας λέγει, ὅτι ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν τὸ λύομεν ἡμεῖς! Ἡ πρέπει νὰ ἔχωμεν καὶ τι ἢ νὰ μὴ ἔχωμεν τίποτε.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Ὁ κ. Ζωχίος, ὅστις δὲν ἀφίνει τι ἀνεπίκριτον κατηγορήσῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, «διότι δὲν προσθέτει οὔτε ἐν ἰσῶτα», ἤδη κατηγορεῖ τὸν τῶν ναυτικῶν, διότι «προσθέτει καὶ τι»· ἡ συζήτησις αὕτη εἶναι ἀκατανόητος. Ἐγὼ δὲν εἶπον ὅτι ἔχομεν στόλον νὰ ἐκφοβίσωμεν τὴν Εὐρώπην, ἀλλ' ἀπλῶς σὺς ἐξέθηκα τὴν κατὰστασίν μας.

ΖΩΧΙΟΣ. Ὁ κ. ὑπουργός τῶν ναυτικῶν μὲ παρέστησεν ὡς διάβολον, διότι, εἶπε, δὲν ἀφίνω τινα ἀνεπίκριτον. Ὁ Θεὸς ὑποφέρει τὸν διάβολον εἰς τὸν κόσμον, διότι ἄλλως θὰ ἐλάμβανε κατ' αὐτοῦ μέτρα. Ὁ διάβολος ἄρα εἶναι ἀναγκαῖος εἰς τὸν κόσμον. Διατί λοιπὸν κ. Μπούμπουλη δὲν ὑποφέρετε σεῖς ἐμεῖς τὸν διάβολον; (ἰλαρότης). Διὰ νὰ ἐννοήσῃτε ὅποιος εἶναι ὁ παρρησιαζόμενος προϋπολογισμὸς προσέξατε εἰς τὸ ἐξῆς. Κατὰ πληροφορίαν τοῦ γραφείου, ὃς ἔλαβον ὅτε μὲ ἀφῆκαν 24 ὥρων ὑπουργόν, 150,000 δραχ. γαιάνθρακες ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν «Ὀλγαν», τὸν «Γεώργιον» καὶ τὴν «Ἀμφιτρίτην», ἐν ταῦτοις ὁ προϋπολογισμὸς σημειοῖ δι' ὅλα τὰ πλοῖα γαιάνθρακας δραχ. 70,000 μόνον.

—Ἐπιψήφίζεται κατὰ κεφάλαια καὶ ἀθρο. ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν. Ἐν τῷ ἀθρο. 8 τοῦ κεφ. Α' γίνονται δεκταὶ αἱ προτάσεις τοῦ βουλευτοῦ κ. Γεωργιάδου, ὅπως ἐξομοιωθῇ τὸ ὑπολιμεναρχεῖον Σκιάθου πρὸς τὰ λοιπὰ 3ης τάξεως ὑπολιμεναρχεῖα διοριζομένου ἐνός ἐπὶ βοηθοῦ, καὶ διορισθῇ εἰς ἐπιστάτης εἰς τὴν λιμενικὴν ἐπιστάσιν Σκοπέλου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἦδη ἐτελείωσαν ὁ προϋπολογισμός.

ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. Ἡ κυβερνήσις θεωρεῖ, ὅτι πρέπει νὰ προταχθῶσιν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὰ ἐξῆς νομοσχέδια· 1) περὶ τροπολογίας διατάξεων τινων τοῦ περὶ ταμείων νόμου· 2) περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν πρὸ τοῦ 1872 καθυστερουμένων εἰς τὸ δημόσιον· 3) περὶ συστάσεως ταμείων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ· 4) περὶ δασῶν· 5) περὶ προσόντων τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων· τὰ νομοσχέδια ταῦτα ὑπόσχονται αὐτῇσιν τῶν τοῦ κράτους προσόδων. Πλὴν τούτων ὑπάρχουσιν ἄλλα νομοσχέδια ἀποβλέποντα προσθήκην φόρων καὶ τὸ περὶ στρατολογίας, ἅτινα πρέπει νὰ προτιμηθῶσιν.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ συζητηθῶσι πρῶτα τὰ νομοσχέδια περὶ στρατιωτικῆς παρασκευῆς· ταῦτα εἶναι ὁ σκοπός, δι' ὃν συνήλθομεν· ὁ τόπος θέλει νὰ μάθῃ, ἂν εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ παρασκευασθῶμεν στρατιωτικῶς.

ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. Τὸ νομοσχέδιον περὶ στρατιωτικοῦ ταμείου ἔχει σχέσιν πρὸς τὰ νομοσχέδια περὶ προσθέτων φόρων, ἅτινα ἐστάλησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ὥστε αὕτη θὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐκθεσὶν τῆς.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Δὲν ἐννοῶ νὰ ἐξαρτῶμαι ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν· ἂν αὖριον φέρῃ τὴν ἐκθεσὶν τῆς, καλῶς, ἄλλως νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων.

ΜΑΥΡΟΜΑΡΑΣ. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς προσελήθημεν δι' αὖριον νὰ συνέλθωμεν· ἡ σπουδαιότης τῶν νομοσχεδίων ἀπαιτεῖ πολλὴν σκέψιν.

ΤΡΙΚΟΠΗΣ. Ὀλίγον ἐδοθηθήν ἡ βουλὴ ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν. Ἐάν, ἀναμένοντες τὴν ἐκθεσιν, χάσωμεν καὶ μίαν ἡμέραν, ἡ ζημία θὰ ᾖ καὶ μεγαλειτέρα τῆς ὠφελείας ἣν θὰ πορισθῶμεν ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς. Προτείνω, ὅπως ἐάν μέχρι τῆς αὖριον ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ὑποβάλῃ τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς, ἐπιληφθῶμεν τῆς συζήτησεως τῶν περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων φόρων νομοσχεδίων.

ΜΑΥΡΟΜΑΡΑΣ. Τὸ ἀντικείμενον εἶναι σπουδαῖον καὶ πρέπει νὰ τὸ προεξετάσῃ ἡ ἐπιτροπὴ.

Σ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ. Προτείνει νὰ προταχθῇ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ δηλώσεως φυτειῶν.

ΡΙΚΑΚΗΣ. Προτείνει νὰ προταχθῇ τὸ περὶ ἐκλογῆς νομοσχέδιον.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Αὖριον νὰ συζητηθῇ τὸ περὶ στρατολογίας νομοσχέδιον καὶ ἀφοῦ περικλιθῇ ἡ συζήτησις αὐτοῦ νὰ προβῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων.

ΤΡΙΚΟΠΗΣ. Καὶ νὰ δηλωθῇ ὅτι, ἐάν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ὑποβάλῃ τὴν ἐκθεσὶν τῆς, ἡμεῖς θὰ προβῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῶν.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Μάλιστα.

— Οἱ κκ. Σπήλιος Ἀντωνόπουλος καὶ Μαυρομαρᾶς ὑποστηρίζουσιν, ὅτι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων πρέπει ν' ἀρχίσῃ μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὑποβολὴν τῆς ἐκθέσεώς τῆς.

ΑΘ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ. Ἀπορὸν τῷ ὄντι πῶς δεικνύεται τόση ἐπιμονὴ ὅπως ἀναβλήθῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων. Ὡς ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὁ κ. Λομβάρδος προέτειναν καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς παρεδέχθη, αὖριον ν' ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ στρατολογίας, εὐθὺς δὲ μετ' αὐτὸ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Ἀντικρούων τὸν κ. Ἀντωνόπουλον λέγει ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι μελετημένον. Φρονῶ, λέγει, ὅτι πρέπει νὰ παρακληθῇ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ συνέλθῃ ὅσον τάχιον καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐκθεσὶν τῆς, ἂν δὲ μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ στρατολογίας δὲν ἔχει ὑποβλήθῃ ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ

βουλὴ νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων φόρων.

— Ἡ βουλὴ παραδέχεται ταῦτα.

Λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 4 καὶ 1½ μ. μ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩ Ν ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΕΙΩΝ ΤΟΥ ΛΑΥΡΙΟΥ.

Δηλοποιεῖ ὅτι ἀκυρωθεῖσα ἡ κατὰ τὴν 22 Ἰανουαρίου ε. ε. γενομένη μειοδοτικὴ δημοπρασία περὶ προμηθείας 3,000 στρωτῆρων σιδηροδρόμου καὶ 50 στρωτῆρων ἐσχάρων διακλαδώσεων σιδηροδρόμου, ἐπαναλαμβάνεται τὴν 5 Φεβρουαρίου ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Λαυρίου, ἡ δὲ ἔγκρισις τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς ἀπόκειται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἰσὶν ἐκτεθειμένοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐταιρίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰανουαρίου 1877.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου) (Β'. 157.—α.)

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΜΕΤΟΧΟΥΣ

Τῆς Ἑλληνικῆς Μεταλλευτικῆς Ἑταιρίας.

Μὴ καταρτισθείσης ἀπαρτίας τῆς συνελεύσεως τῶν Μετόχων τὴν 31 Ἰανουαρίου, ἀνεβλήθη ἡ ὀριστικὴ συνεδρίασις διὰ τὴν 16 Φεβρουαρίου, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 2 μ. μ. συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ καταστατικοῦ, ὅτε ὅσοιδήποτε καὶ ἂν ᾖσιν οἱ παρόντες μέτοχοι σχηματίζουν ἀπαρτίαν.

Συγχρόνως εἰδοποιῶνται οἱ κάτοχοι τῶν ὁμολογιῶν ὅτι ἀπὸ τὰς 15 Φεβρουαρίου ἄρχεται ἡ πληρωμὴ τῶν τόκων αὐτῶν διὰ τὸ 1876, καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ τὰς 9—11 π. μ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰανουαρίου 1877.

(Ἐκ τοῦ γραφείου) [Β'. 158—α.]

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩ Ν ΑΘΗΝΩ Ν

ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1821

Συγγραφεὺς ὑπὸ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Μακεδόνα

Βραβευθεῖσα δὲ τῷ 1876 ἐν τῷ ἱστορικῷ διαγωνισμῳ τοῦ δήμου Ἀθηναίων.

Τὸ βιβλίον τοῦτο συγκαίμενον ἐκ 40 τυπογραφικῶν φύλλων, ἐπὶ καλοῦ χαρτί καὶ ἀκριβῶς τετυπωμένον, τιμᾶται φράγκων 8 καὶ πωλεῖται εἰς τὸ κατά τὴν ἐδὸν Διόλου βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Ν. Μιχαλοπούλου.

(Β'. 98—α.)

ΕΒΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΒΝΟΔΟΥ

ΕΥΓΙΑΤΟΡΙΟΥ

ΔΩΜΑΤΙΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΠΛΩΝ

Κ ΜΥΣΣΕ ΔΙΕΣΚΕΥΑΣΜΕΝΑ

Μαγειρικὴ ἀρίστη

Οἱ προσερχόμενοι εὐρίσκουσιν καθαριότητα μοναδικήν τροφήν ἐκλεκτὴν καὶ ποικίλην καὶ ὑπηρεσίαν καθ' ὅλα πρόθυμον—Δι' τὰς εἶναι ἀναλόγως ΜΕΤΡΙΑΙ (326—λα')

ΓΝΩΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς σήμερον θὰ ὑπάρχῃ πάλιν ὡ-
ραιότατον ἀγγλικὸν **ΧΟΙΡΟΜΗΡΙΟΝ** τῆς Ὑόρκης
ἑρασμένον, πωλούμενον λιανικῶς εἰς φέτας ἐν τῷ
ἀπέναντι τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσσης καταστήματι τοῦ κυρίου

GUSTAVE FISCHER

(B' 156—ε')

ΒΟΥΤΥΡΟΝ ἐκομίσθη καὶ πωλεῖται παρὰ τῷ κ. Γ.
Ν. Γιαννούλῃ καὶ Σα.

Λιανικῶς ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεὶ πρὸς δρ. 3,60 ἡ ὀκτ.

Χονδρικῶς ἐν Πειραιεὶ » » 3,20

» ἐν Ἀθήναις » » 3,30

Πωλοῦνται ἐπίσης καὶ **ΝΙΤΙΚΑ** » » 2.

(B' 82—κδ')

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΠΝΩΝ

GENITZE

Τοιοῦτον ἐργοστάσιον ἰδρύθη κατεργαζόμενον ἀποκλει-
στικῶς τὰ φημιζόμενα καπνὰ τῆς Τουρκίας τοῦ Γενιτζέ,
ἄθωα καὶ ἄδολα.

Ἡ χρῆσις τοῦ καπνοῦ αὐτοῦ δὲν φέρει καμμίαν βλάβην,
ἐνῶ ἀπεναντίας ἡ νόστιμις αὐτοῦ μετ' ἄλλων καπνῶν, ὡς
τῆς Σαμψουῦτος, Βώλου, ἢ ἑλληνικῶν, ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι
ἐπεβλαβὴς εἰς τὴν υγείαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλως τε τὸ
ἰδρυθὲν ἐργοστάσιον προσφέρει καπνὰ κομμένα καθαρὰ τοῦ
Γενιτζέ καὶ εἰς πολὺ μετρίαν τιμὰς.

Πρὸς εὐκολίαν πάντων τὸ ἐργοστάσιον κατήρτισε τρεῖς ἀ-
ποθήκας (Depots). Μίαν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κυρίου Ν.
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΥ, πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης καὶ ἀπέναντι τῆς
Πρωτοφυλακῆς· ἑτέραν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. ΑΙΒΕΝ, ἀ-
πέναντι τοῦ βασιλικοῦ ἀμαξοστασίου, καὶ τρίτην εἰς τὸ ἐπὶ
τῆς ἐρμαϊκῆς ὁδοῦ κατάστημα τοῦ κ. Χ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΔΟΥ,
πλησίον τοῦ ἀδελμαντοπώλου κ. Στεφάνου.

Ἐν αὐταῖς δύναται τις νὰ εὕρῃ τὰ ἐξῆς εἶδη :

Καπνὸν Γενιτζέ Α' ποιότητος ἡ ὀκτ' δρ. 16

» » Β' » » » 12

» » Γ' » » » 8

Σιγαρέτα πρώτης ποιότητος κατασκευαζόμενα μετὰ χά-
ρην 100 ἢ χιλιάς δρ. 30, ἢτοι δρ. 1, 50 τὰ 50 σιγαρέτα.

Δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὰς ἰδίας ἀποθήκας διὰ τὸ
ἐξωτερικὸν καὶ εἰς μεγάλας ποσότητας.

Ὁ θέλων νὰ καπνίσῃ ὥραϊον καπνὸν χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ
τὴν παραμικρὰν ἐνόχλησιν ἃς προσέλθῃ εἰς μίαν τῶν εἰρη-
μένων ἀποθηκῶν καὶ θὰ μείνῃ βεβαίως εὐχαριστημένος ἐκ
τε τῆς ποιότητος καὶ μετρίας τιμῆς τοῦ περιφήμου αὐτοῦ
καπνοῦ.

(B' 60—ια')

Εἰς τὸ ὑδροπωλεῖον τοῦ κ. Δημητρίου Καλλιωντζῆ (δδὸς
Αἰόλου ἀριθ. 116) πωλοῦνται **ΕΛΑΙΑ** Κηφισίας καὶ ἀ-
γουρόλαθα τῆς Κορρώνης, ἅτινα εἰς τὴν γεῦσιν εἶναι ἡδύτα-
τα καὶ εἰς τὸ κανδύλι καίονται μέχρι τῆς ἐπαφῆς τοῦ ὕ-
δατος· οἱ βουλούμενοι προσελθέτωσαν. [B' 133—δ']

ΣΦΑΙΡΙΣΤΗΡΙΟΝ (Μπιλλιάροδο) ἀρίστης κατα-
σκευῆς κομισθὲν ἐκ Παρισίων πωλεῖται εἰς μετρίαν τιμὴν.

Ὁ ἔχων ἀναγκὴν τοιοῦτου δύναται νὰ τὸ ἴδῃ εἰς τὴν οἰ-
κίαν Τσαβέλλα κατὰ τὸ ἀναβρυτήριον, ἐνθα ἡ ἐμπορικὴ
Λέσχη. (B' 83—κα')

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΥ.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ὄλων τῶν εὐρωπαϊκῶν
μεταλλικῶν ὑδάτων.

ΟΛΩΝ τῶν εὐρωπαϊκῶν εἰδικότητων *Spécialités*· ἢτοι
Σεραπῶν, οἰνῶν, ἐλατῶν, καταποτῶν, καψυλῶν, τρο-
χίσκων, τραγημάτων, φυραμάτων, διαφόρων κ. λ.

ΟΛΩΝ τῶν χειρουργικῶν καὶ Μαιευτικῶν ἐργαλείων·
ἢτοι χειρουργικῶν ἐγκολπίων (touses), ἐμβρυολῶν, Μη-
τροσκοπῶν.

ΟΛΩΝ τῶν ἐφευρέσεων· Καθεήρων ἀνδρικῶν καὶ γυναι-
κειῶν, μαχαιρίων καὶ ρυστερίων διαφόρων σκληροσφαστῶν,
ὀδονταγρῶν, στηθοσκοπῶν, καυτηριοφόρων, συρίγγων τοῦ
Ριναυα καὶ διαφόρων ἄλλων χυτῶν ἐργαλείων.

ΕΤΙ Κεντρικὴ Ἀποθήκη ὄλων τῶν εἰδῶν τῶν κλυτμάτων,
ἢτοι Irrigateur, Clusorompe, Injecteurs καὶ διαφόρων ἄλ-
λων εἰδῶν χρησίμων κατὰ τὰς περιστάσεις.

ΟΛΩΝ τῶν εἰδῶν τῶν Κοιλοεπιδέσμων (Bentages) ὡς
καὶ Ἀναζώστρων (suransoires) διὰ τὴν ἱππασίαν καὶ
τὴν ὕδροκοίλην· πρὸς δὲ Μπούστους γυναικείους διὰ τὴν
ὑπερσάρκωσιν τῆς κοιλίας, κάλισας ἐλαστικὰς διὰ τὰ πρη-
ξήματα τῶν π. δῶν, Οὐροδέκτας ἐλαστικούς ἀνδρικούς καὶ
γυναικείους διὰ τὴν ἀκράτειαν τῶν οὐρῶν, προσκέφαλα ἐλα-
στικά μετὰ ἀέρα δι' αἰμορροϊδικῶν καὶ ἀσθενεῖς ἐπὶ πολὺ κλι-
νῆρας. Ὅλων τῶν μεγεθῶν καθετήρας ἐλαστικούς καὶ ἀρνυ-
ρούς· Σινδόνας ἐξ ἐλαστικοῦ διὰ βρῆφιν ὡς καὶ διὰ λ. χῶ.

ΕΤΙ θερμόμετρα δι' ἱκτροὺς ὡς καὶ διὰ λουτρά· Οὐο-
πνευματόμετρα, ἀερόμετρα καὶ γαλόμετρα.

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΒΙΔΗ ΤΩΝ ΜΥΡΩΝ· ἢτοι σάπωνας, πομμά-
δας, κολωρίας, καλλυντικὰ ὀξείδια καὶ πᾶν ὅ,τι ἐν τῇ
βίβλῳ τῶν μύρων ἀναγράφεται.

ΣΟΚΟΛΑΤΑ MENIR.

ΤΣΑΙ ἐκλεκτόν.

ΔΙΠΥΡΑ (Biscuits) ἀγγλικά ὄλων τῶν εἰδῶν εἰς κουτὰ διὰ
τὸ τσάι καὶ διὰ τραπέζας (desserts).

ΤΑΠΙΟΝΑ καὶ **ΣΑΓΟ** τῆς Βρασίλ· δ. ἀσθενεῖς ὡς καὶ
διὰ τραπέζας.

ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ τοῦ κρέατος (extrait carnis Liebig).

Τέλος πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς τοὺς ἀναρρωνύοντας ἀσθενεῖς,
ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς θέλοντας νὰ διατηρήσωσι
τὴν υγείαν τῶν. Πρόσφατα ἅπαντα.

ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

καὶ εἰς τιμὴν μετρίαν.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἀριθ. 206. (B' 114—δ.)

ΑΝΤΙΒΛΕΝΝΟΡΡΟΪΚΗ ΕΙΧΥΣΙΣ

τοῦ **MALTERRE**

Διηγεῖται· δοκιμαί, ἐπὶ δέκα κατὰ σειράν εἰρηφαιροσθεῖται
εἰς τὰ Νοσοκομεῖα τῶν Παρισίων, ἀπέδειξαν ὅτι ἡ εἰχύσις
Mallerre εἶναι ἀνωτέρα ὄλων τῶν ἄλλων εἰχύσεων τῶν
ἄχρι τοῦδε ἐφευρεθεισῶν κατὰ τῆς βλεννορροίας καθ' ὅσον,
ἐκτὸς τοῦ ὅτι θεραπεύει διὰ τῆς χρήσεως μιᾶς καὶ μόνης φι-
άλης, ἔχει καὶ τὸ σπάνιον πλεονέκτημα νὰ μὴ φέρῃ οὐδέναν
ἐρεθισμόν, νὰ θεραπεύῃ δὲ ἐντελῶς καὶ αὐτὰς τὰς πεπαλαι-
ωμένας βλεννορροίας, καθ' ὅν αἱ ἰσχυρότεραι εἰχύσεις καὶ
φάρμακα οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἐπιφέρουσιν.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν τῷ φαρμακευτικῷ τοῦ κ. κ. Ὀλυμ-
πίου, ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀριθ. 206.

(B' 117—γ.)